

It is very likely, as a result of this assistance not being available, the management may not have supplied adequate quantity of food required by the students.

From the report, it could also be seen that, as alleged, the management seem to be mixing wheat unfit for consumption with ragi for the preparation of ragi balls.

It is also learnt that as a result of management not employing adequate number of menial servants, the boys, in batches, have been asked to maintain cleanliness of the premises and also to attend to the cleanliness of the bath room and lavatories after use by them. There does not appear to be adequate water except the water from bore well as a result of disconnecting the tap-water supply. The Warden, it is learnt, has been enforcing discipline and orderlines in the institution. As a result of this, there appears to have been some resistance from certain boarders of the institution. The student while resisting the enforcement of discipline by the management seem to have indulged in breaking windows, furniture and even electric wiring and other fixtures. It is also learnt that as the students were uncontrollable, the authorities have called the Police on 5th and 6th July 1978. It is reported that 12 students have been removed from the hostel and asked to come with their parents to see the management. As a result of extensive damage caused to electric wiring and other fixtures, there does not appear to be adequate lighting also.

This matter requires further investigation and the management may have to be advised for proper running of the hostel without causing in convenience to the boarders.

Sir, it is not a fact that boarders begged upon the management. It is also not a fact that they were not supplied dress and other things. The allegation by hon. Member Sri T. R. Shamanna that on the previous night some people had taken liquor and non-vegetarian food is not reported to us. However to respect the memory of founder Sri Gopalaswamy Iyer, we shall ask the authorities to enquire into those allegations.

Calling Attention to Matters of Urgent Public Importance: (contd)

(ii) *re: attack of disease to Coconut trees in Maddur Channapatna taluks and in South Kanara District.*

MR. SPEAKER—I request Sri Madegowda to call the attention of the Chief Minister to the attack of disease to Coconut trees in Maddur Taluk.

SRI G. MADEGOWDA(Kirugaval)—Sir, I call the attention of the Chief Minister to the attack of disease to Coconut trees in Maddur, Channapatna Taluks and in North Kanara District.

SRI M. MALLAPPA (Minister for Health and family welfare)—Sir, I may be permitted to make a statement on behalf of the Chief Minister.

Caterpillars on coconut plants have appeared not only in Channapatna and Maddur Taluks of Bangalore and Mandya Districts respectively but also in South Kanara, North Kanara, Shimoga, Mysore, Chitradurga and other coconut growing Districts in the State. The pest is popularly known as "THE BLACK-HEADED CATERPILLER (NEPHANTIS SERINOPA)" and occurs in its severest form during drought periods and the infection declines when the southwest monsoon set in.

The adult female moth lays eggs on the under surface of the leaves. After hatching, the larva start feeding inside the silken tunnels. The galleries become lengthy. The caterpillar actually causes damage to the plants by feeding on the green matter of the leaves on its under surface. As a result, the leaves finally dry up ultimately causing damage to the standing crop. The percentage of loss due to the attack of this pest varies from 10 to 20, if no plant protection measures are adopted on top priority basis in time.

The pest attack has been observed during the drought period in maidan area in the past 5 to 6 years. The present incidence of attack in Channapatna and Maddur Taluks is about 200 acres. The Department of Horticulture has already taken up plant protection measures in an area about 100 acres. An area about 10,000 acres has also been covered by control measures taken up by the Department in Hiriya and Hosadurga Taluks in Chitradurga District, Karwar, Ankola and Kumta in North Kanara District, Gubbi, Sira, Tumkur and Chikkanayakanahalli in Tumkur District, Mandya and Maddur in Mandya District, Ramanagaram, Doddaballapur, Yalahanka and Channapatna in Bangalore District, Chamarajnagar, K.R. Nagar, Hunasur, Nanjund and Mysore District, Mysore in Shimoga and Bhadravathi in Shimoga Dist., Arasikere and Channarayana in Hassan District and Udipi, Kundapur and Mangalore in South Kanara District. In addition, the Department of Horticulture has given wide publicity through radio broadcast meetings with farmers, distribution of leaflets, etc. about the occurrence of this pest and the cultivators have been advised to take up control measures.

The following are the control measures; the cost involved has also been indicated:

1. Injection of Nuvacron Chemical About Rs.2/-to Rs.3/-per palm.

- 2, Spraying carboryl Insecticide About Rs. 2.00/- to Rs. 2.50 per palm
- 3, Mechanical destruction of About Rs. 1/- per palm.
affected fronds.

As the Hon'ble Members are aware, it will not always be possible for the Department alone to take up protective measures in all the areas affected by this pest and in the interest of protecting the crop I would like to suggest that the cultivators should also take up the measures indicated above and thus supplement the efforts made by the Department of Horticulture.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಾದೇಗೌಡ.—ನಾನು ಈ ರೋಗ ಬಹುಶಃ ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ತೆಂಗು ಆರು ತಿಂಗಳ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಬೆಳೆಯಲ್ಲ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಬೆಳೆ ಇದು. ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರೋಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳು ಇವೆ. ಈ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಿಂದ ಸುಳಿ ಕೊಳೆತು ಕೊಳೆತುಬೀಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವುಗಳು ನೋಡಿರಬಹುದು ತೆಂಗಿನ ಫಸಲು ಒಮ್ಮೆ ನಾಶವಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಸರಿ ಆದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಶತಮಾನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ರೈತರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ತಮಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ ಮಾಟಾ ಮಂತ್ರದಿಂದ ವಾಸಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವವರು ತಮ್ಮ ಫಸಲಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸ್ ಎಂದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂದರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಫಸಲು, ತೆಂಗಿನ ಫಸಲು ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಫಲಸನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆಲೂಗಡ್ಡೆಗೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೇ? ನಾನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವುದು, ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಚಿಕ್ಕಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕಡೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಮಾರು ೩ ರಿಂದ ೪ ಲಕ್ಷ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರು ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರೈತರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರೈತರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ, ಇಲಾಖೆಯವರಿಂದಲೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಾದೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮಂಥ ರೈತರು ನಿಮ್ಮಂಥ ರೈತರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ರೈತರನ್ನು ಮೋಟೀವೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ, ಯಾರು ಈ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ರೈತರು ಕಂಡುಕೊಂಡು ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

೧೧-೦೦ ಎ.ಎಂ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಾದೇಗೌಡ.—ಕೆಲವು ಮಂದಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಫಸಲಿಗೆ ರೋಗ ತಗಲಿದರೆ, ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಆ ರೋಗನಿವಾರಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ರೈತರು ರೋಗ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಯಂತ್ರ-ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಫಸಲಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಕೂಡ ಆ ಫಸಲಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆ ರೋಗ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ವೆಂದರು. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಉಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆ ರೋಗ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ, ರೇಡಿಯೋ ಹಾಗೂ ಮಿಟ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೂ, ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಇದೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ, ಹಳಿಗಳ ಕಡೆ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮುಖೇನ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂಥ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ರೈತರಿಗೇನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ರೈತರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ರೈತರುಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ರೋಗದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅದು ಬಹಳವಾಗಿ ಹರಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ರೈತ ರೇನಾದರೂ ಆ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಬಿ. ಬೋರ್ಕರ್.—ಈ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗು ಇವೆರಡರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇವಲ ತೆಂಗಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಬಾಳೆಗಿಡಕ್ಕೂ ಕೂಡ ರೋಗ ತಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಈ ರೋಗವೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ರೋಗವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೧೦-೨೦ ರಷ್ಟು ಎಫೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ೪೦-೫೦ ರಷ್ಟು ಎಫೆಕ್ಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡ ಕೊಡುವುದು. ಅದು ಸುಮಾರು ೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಫಲ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಮಗಳು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದು, ಆ ಮಗು ಬೆಳೆದು ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಈ ಮರ ಫಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸದ್ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ರೋಗದಿಂದ ಕಾಯಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಫಲವೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಜಕ್ಷನ್ಸ್, ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್, ಅದು-ಇದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾವ ರೀತಿ ಬಂದೊಂದು ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ! ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಶಕ್ತಿಹೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೋಗ ಇದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮುಖೇನ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಸಮಯ ದಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಗಿಡಕ್ಕೆ

ಹೇಗೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ತಿ ದರದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಾದೇಗೌಡರಂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಯ ಜನರಿಗೆ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಕ್ಕೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಂತ್ರ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮರಕ್ಕೆ ರೋಗ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ತಾಯತ ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇದೆ, ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಅಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಫ್‌ಕ್ಯಾನ್ ಮೆಡಿಷನ್, ತಯಾರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜನತೆಗೂ ಕೂಡ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಗಲೇ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದ ಹಾಗೆ ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆಗಿಡಗಳಿಗೆ ತಗಲಿರುವ ರೋಗದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಕೂಡ ಚನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ರೈತರು ಆ ಇಲಾಖೆಯೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇನು ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖೇನವಾಗಲೀ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆ ಇಲಾಖೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಆ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಯಂ. ಬಿ. ಬೋರ್ರೆ.—ರೈತರು ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಆಲೆದಲೆದು ಸಾಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.

[No Answer]

Budget Estimates for 1978-79

Demands for Grants

Demand Nos. 27 and 28 (Debate Continued)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ೧೭ ಜನ ಶಾಸಕರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಗವಹಿಸಿರುವ ಶಾಸಕರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾದ ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೊದಲು ನಾನು ಹತ್ತೂರವರ್ಷವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳು ಕಟ್ಟುವಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಷಯ ದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಶಾಸಕರೂ ಈ ಒಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯ ಗೌರವಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿ ಒದಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಔಷಧಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕು, ವೈದ್ಯರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಡವರೇ ಇರುವಾಗ ಅವರ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವೈದ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಬಡವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬಡವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ಎಂದು ನಾನೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಮಾಜಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ತಂಭಾ